

Решение на Съда (голям състав) от 8 май 2018 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — К.А. и др./Belgische Staat

(Дело C-82/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол на границите, убежище, или миграция — Член 20 ДФЕС — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 24 — Директива 2008/115/ЕО — Членове 5 и 11 — Гражданин на трета страна, на когото е наложена забрана за влизане — Молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране, като семейство, с гражданин на Съюза, който никога не се е възползвал от свободата си на движение — Отказ за разглеждане на молбата)

(2018/C 231/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: К.А., М.З., М.Ј., Н. Н. Н., О.І.О., Р.І., В.А.

Ответник: Belgische Staat

Диспозитив

1) Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, и по-специално членове 5 и 11 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на държава членка, съгласно която молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на семейството, подадена на нейна територия от гражданин на трета страна, член на семейството на гражданин на Съюза, който е гражданин на тази държава членка и никога не се е възползвал от свободата си на движение, се оставя без разглеждане с единствения мотив, че на този гражданин на трета страна е наложена забрана за влизане на територията на посочената държава членка.

2) Член 20 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл:

— че не допуска практика на държава членка, съгласно която такава молба се оставя без разглеждане единствено с този мотив, без да се преценява дали между този гражданин на Съюза и този гражданин на трета страна съществува отношение на зависимост, което е от такова естество, че при отказ да се признае производно право на пребиваване на гражданина на трета страна, посоченият гражданин на Съюза фактически би бил принуден да напусне територията на Съюза като цяло и така би бил лишен от възможността ефективно да упражнява най-съществената част от правата, които му предоставя неговият статут,

— че когато гражданинът на Съюза е пълнолетен, за наличие на отношение на зависимост, което е от такова естество, че може да обоснове признаване на съответния гражданин на трета страна на производно право на пребиваване на основание на този член, може да се мисли само в изключителни случаи, в които предвид всички релевантни обстоятелства съответното лице по никакъв начин не би могло да бъде разделено от члена на семейството си, от когото зависи,

— че когато гражданинът на Съюза не е навършил пълнолетие, за да се прецени дали е налице такова отношение на зависимост, трябва да се вземат предвид, с оглед на висшия интерес на детето, всички обстоятелства в конкретния случай, и по-специално възрастта на детето, неговото физическо и емоционално развитие, степента на емоционалната му обвързаност с всеки от родителите му, както и дали раздялата с родителя, гражданин на трета страна, би застрашила душевното равновесие на детето; за да се приеме, че съществува такова отношение на зависимост, не е достатъчно наличието на семейна връзка с този гражданин на трета страна, независимо дали биологична или правна, и не е необходимо детето да живее с него,

- че е без значение, че отношението на зависимост, на което се позовава гражданинът на трета страна в подкрепа на молбата си за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, е възникнало, след като срещу него е прието решение за налагане на забрана за влизане,
 - че е без значение, че решението за налагане на забрана за влизане на гражданина на трета страна е било влязло в сила към момента, в който той е подал молбата си за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, и
 - че е без значение, че забраната за влизане е наложена на гражданина на трета страна, който е подал молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, заради неизпълнение на задължение за връщане; когато такова решение е прието по съображения, свързани с обществения ред, отказ за признаване на основано на посочения член производно право на пребиваване на гражданина на трета страна е възможен, само ако при конкретна преценка на всички обстоятелства в дадения случай, извършена в светлината на принципа на пропорционалност, на висшия интерес на съответното дете или на съответните деца и на основните права, се установи, че заинтересованото лице представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за обществения ред.
- 3) Член 5 от Директива 2008/115 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, съгласно която по отношение на гражданин на трета страна, срещу когото вече е било прието решение за връщане и едновременно с това му е била наложена забрана за влизане, които още са в сила, се приема решение за връщане, без да се вземат предвид обстоятелствата, отнасящи се до селейния му живот, и по-специално интереса на неговото ненавършило пълнолетие дете, посочени в молба за предоставяне на разрешение за пребиваване с цел събиране на селейството, подадена след приемането на такава забрана за влизане, освен ако заинтересованото лице вече е имало възможност да изтъкне тези обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 25.4.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 2 май 2018 г. (преюдициални запитвания от Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg — Нидерландия и от Raad voor Vreemdelingenbetwistingen — Белгия) — К./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Н. F./Belgische Staat (C-366/16)

(Съединени дела C-331/16 и C-366/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 27, параграф 2, втора алинея — Ограничаване на правото на влизане и на правото на пребиваване по съображения, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве — Експулсиране на основания, свързани с обществения ред или обществената сигурност — Поведение, което представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха за някой от основните интереси на обществото — Лице, получило отказ по молбата си за убежище на основание член 1, раздел F от Женевската конвенция или на член 12, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС — Член 28, параграф 1 — Член 28, параграф 3, буква а) — Защита срещу експулсиране — Препиваване в приемащата държава членка през последните десет години — Императивни основания, свързани с обществената сигурност — Понятие)

(2018/С 231/04)

Език на производството: нидерландски

Запитващи юрисдикции

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: К. (C-331/16), Н.Ф. (C-366/16)

Ответници: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)